

Udskriftsdato: 10. januar 2026

KEN nr 10214 af 06/02/2004 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse D-1-04 om afbrudt revalidering - dagpenge - genoptagelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000208-03

Ankestyrelsens principafgørelse D-1-04 om afbrudt revalidering - dagpenge - genoptagelse

Resume:

Der var ret til at få genoptaget udbetalingen af dagpenge fra det tidspunkt, hvor revalideringsydelsen ophørte, da ansøgeren opfyldte beskæftigelseskravet, og da revalideringsplanen måtte anses for opgivet af helbredsmæssige årsager.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøgeren ville have været dagpengeberettiget i en anerkendt A-kasse, hvis uarbejdsdygtigheden på grund af sygdom ikke var indtrådt, og hvis ansøgeren ikke på grund af tidligere sygefravær i en periode først skulle præstere arbejde for at opnå denne ret.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002 - § 4, stk. 1, nr. 2 og § 5, stk. 1

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 32, stk. 1, nr. 2 og § 7

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en 40-årig, gift mand, der blev uddannet til baker i 1983 og siden havde arbejdet som sådan. Han blev 11. oktober 1999 ramt af en højresidig hjerneblødning.

Ansøgeren var efter optræning ikke i stand til at vende tilbage til sit tidligere erhverv som baker. Han ville gerne inden for social- og sundhedssektoren og startede i arbejdsprøvning som pædagogmedhjælper i foråret 2000. Da denne forløb godt, blev han bevilget forrevalidering med henblik på pædagoguddannelsen.

Efter start på VUC i januar 2001 viste det sig, at ansøger trods stabilitet og flid havde store problemer med undervisningen. I juni 2001 blev det vurderet på VUC, at ansøger ikke ville være i stand til at klare pædagogstudiet. Efter eget ønske blev ansøger alligevel optaget på pædagoguddannelsen fra september 2001. Der blev bevilget revalideringsydelse fra 1. september 2001.

Ansøger bestod imidlertid ikke årsprøven i juni 2002, og studiestedet frarådede ansøger at fortsætte med uddannelsen til pædagog, idet han ikke kunne koble det teoretiske stof til praksis og i det hele taget manglede forståelse for pædagogisk arbejde.

Kommunen standsede revalideringsydelsen den 23. juni 2002 og ansøger blev henvist til kontanthjælp.

På eget initiativ kom ansøger herefter i arbejdsprøvning som baker og chauffør på tidligere arbejdsplads fra 5. august 2002. Det viste sig efter et par måneder, at ansøger kun kunne klare 30 timer ugentligt. Når ansøger arbejdede som baker, var det nødvendigt at holde øje med alt, hvad han lavede.

Der blev indhentet en psykologerklæring til vurdering af, om arbejdsevnen var nedsat i en grad, så han ville have besvær med at fastholde ordinær tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det fremgik af denne erklæring, at ansøger vurderedes som oprindelig udmærket begavet, men at han nu havde en række væsentlige kognitive vanskeligheder specielt med hensyn til indlæring og overblik samt metodevalg. Vanskelighederne kunne henføres til følger efter hjerneblødning i 1999. Ansøger kunne næppe gennemføre en teoretisk uddannelse på grund af indlæringsproblemer, og der var yderligere tale

om fysiske skånebehov, idet han ikke kunne klare tunge løft og hurtigt blev udtrættet. Der var behov for selektiv arbejdsplacering.

Kommunen traf afgørelse om, at der ikke var ret til revalideringsydelse fra den 23. juni 2002, hvor revalideringsplanen blev afbrudt, da den ikke skønnedes realistisk. Ansøger blev henvist til kontanthjælp.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse og fandt, at der ikke var ret til udbetaling af sygedagpenge efter afbrudt revalideringsforløb.

Nævnet havde begrundet afgørelsen med, at nævnet ikke fandt det godtgjort, at revalideringsforløbet blev afbrudt af helbredsmæssige årsager, og at ansøger på tidspunktet for ophør af pædagoguddannelsen var omfattet af dagpengelovens § 5, stk. 1 om fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af forsørgelsesgrundlaget efter en afbrudt revalideringsplan og til supplement af SM D-4-93 og SM D 10-03.

Afgørelse:

Ankestyrelsen ændrede det sociale nævns afgørelse, således at der var ret til sygedagpenge fra den 23. juni 2002, hvor revalideringsydelsen ophørte.

Ankestyrelsen havde ved afgørelsen ikke taget stilling til, hvor længe dagpengeudbetalingen kunne fortsættes.

Begrundelsen for afgørelsen var, at ansøger opfyldte beskæftigelseskravet i dagpengelovens § 4, stk. 1, nr. 2, og at revalideringsplanen måtte anses for opgivet af helbredsmæssige årsager, jf. dagpengelovens § 5, stk. 1.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger ville have været dagpengeberettiget i en anerkendt A-kasse, hvis uarbejdsdygtigheden på grund af sygdom ikke var indtrådt, og hvis han ikke på grund af tidligere sygefravær i en periode først skulle præstere arbejde for at opnå denne ret.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at ansøger ifølge psykologerklæring vurderedes som oprindelig udmærket begavet, men at han nu havde en række kognitive vanskeligheder, specielt med henblik på indlæring og overblik samt metodevalg, og at vanskelighederne kunne henføres til følger efter hjerneblødningen i 1999. Der var yderligere tale om fysiske skånebehov, idet ansøger ikke kunne klare tunge løft og hurtigt blev udtrættet.

Ankestyrelsen havde endelig lagt vægt på, at det først under arbejdsprøvning fra 5. august 2002 viste sig, at ansøger ikke kunne vende tilbage til arbejde på almindelige vilkår. Ansøger blev 1. april 2003 ansat i fleksjob på sin tidligere arbejdsplads.